

LEON VELIKI

Govor 96

Govor proti Evtihovi krivi veri, ki ga je Leon Veliki 25. decembra 457 imel v baziliki sv. Anastazije

1. Predragi, izkušeni in modri zdravniki morajo z zdravili preprečiti obolenja človeške bolehnosti in pokazati, kako se izogniti temu, kar škoduje zdravju. Tako je naloga pastoralne službe, da poskrbi, da krivoverska škodljivost ne bo škodovala Gospodovi čredi. Prav tako je njena naloga, da pokaže, kako se zavarovati pred zlobnostjo volkov in razbojnikov. Krivoversko brezboštvo se namreč nikoli ni moglo tako skriti, da ga naši sveti očetje ne bi mogli vedno odkriti in ga pravično obsoditi.

Tako se naši skrbi, ki je posvečena vaši ljubezni, ni moglo skriti dejstvo, da so nekateri Egipčani, predvsem trgovci, ki so prišli v mesto Rim, branili to, kar aleksandrijski krivoverci brezbožno priznavajo. Oni trdijo, da je bila v Kristusu samo božja narava in da človeško meso, ki ga je prejel od blažene Device Marije, ni bilo povsem resnično. Kakšno brezboštvo je trditi, da je Kristus neresničen človek in da Bog lahko trpi.

Ne moremo dvomiti glede drznosti njihovega duha ali namena, kajti oni sami so se oddaljili od evangelijske resnice in so

sledili hudičevim lažem, zdaj pa želijo, da bi tudi drugi postali soudeleženci pri njihovem pogubljenju.

Z očetovsko in bratsko skrbjo vas zato opominjamo, da ne sprejmete nasprotnikov katoliške vere, sovražnikov Cerkve in tistih, ki zanikajo Gospodovo učlovečenje in ki se borijo proti veroizpovedi, ki so jo določili apostoli, niti v primeru, da občutite soglasnost z njimi. Apostol namreč pravi: »Človeka, ki je heretik, se po prvem in drugem opozorilu izogibaj, saj veš, da je takšen človek hudoben in da se je sam obsodil.« (Tit 3,10-11)

2. Zaradi svoje trdovratnosti propade in zaradi svoje norosti se od Kristusa loči tisti, ki sledi tistemu brezboštvu, zaradi katerega so pred njim, kakor sam ve, propadli številni ljudje. Zdi se mu, da je bogaboječe in katoliško to, kar so sveti očetje obsodili pri Fotijevem zahrbtnem, Manijevem blaznem in Apolinarijevem norem nauku. Tisti torej, ki zanikajo skrivnost Gospodovega učlovečenja, se v pogubo svojih duš strinjajo z

izprijenostjo, kot da bi bila nekaj novega in še ne obsojenega.

Kot da bi nas branje celotnega evangelija učilo kaj drugega kot to, da je človeški rod po tej edini skrivnosti usmiljenja rešen v tistih, ki verujejo (prim. Rim 1,16), da je edinorojeni Božji Sin v vsem enak Očetu, da je s sprejemom naše narave (*substantia*) ostal to, kar je bil, da se je imel za vrednega, da je postal, kar ni bil, seveda pravi človek in pravi Bog, ki je brez kakršnekoli umazanije greha k sebi pridružil našo popolno naravo v resničnosti duše in telesa. Z močjo Svetega Duha je bil spočet v telesu blažene Device Matere in ni čutil odpora do prihoda na svet z rojstvom niti do začetkov otroštva. Beseda Boga Očeta z močjo božanskosti in s šibkostjo telesa govori, da človeška narava pripada njemu, tako da telesu pripadajo telesna dejanja in duhovne moči božanskosti.

Človeško je seveda to, da si lačen in žejen ter da spiš. Človeško se je bati, jokati in biti žalosten. Nenazadnje je človeško biti križan, umreti in biti pokopan. Toda božje je hoditi po morju, vodo spremeniti v vino, mrtve obuditi, povzročiti, da se svet strese ob lastni smrti, in dvigniti se nad vse nebeške višine z oživiljenim mesom. Tisti, ki to verujejo, tako ne morejo dvomiti, kaj je potrebno pripisati človeškosti in kaj morajo dodeliti božanskosti, kajti v obeh je en Kristus, ki ni izgubil moči svoje božanskosti in ki je z rojstvom prevzel resničnost popolnega človeka.

3. Preljubi, pred temi torej, o katerih govorimo, bežite kot pred smrtonosnim strupom (prim. Jak 3,8), sovražite jih, izogibajte se jih in ne udeležujte se njihovih pogovorov, če se kljub vašemu opominjanju ne želijo poboljšati, kajti tako je pisano: »Njihova beseda se bo razširila kot rak.« (2 Tim 2,17) Tistim, ki so s pravično sodbo izgnani iz cerkvene edinosti, se ne sme priznati nikakršne skupnosti, ki so jo izgubili, ne zaradi našega sovraštva, ampak zaradi svoje brezbožnosti. Vi pa, ki ste ljubi Bogu (Rim 1,7) in ste ovenčani z apostolskim pričevanjem, vi, ki vam je blaženi apostol

Pavel, učitelj narodov, rekel: »Ker se vaša vera oznanja po vsem svetu.« (Rim 1,8), ohranite v sebi to, kar priznavate, da je o vas mislil tako velik oznanjevalec.

Nihče od vas, ki vas zaradi učenja Svetega Duha skozi toliko stoletij ni oskrnilo nobeno krivoverstvo, naj se ne odtuji od te hvalnice, da vas ne bo mogla omadeževati niti okužba Evtirove brezbožnosti. Zaupamo, da bo Božje varstvo zaščitilo vaša srca in vašo vero, da boste tistemu, ki ste mu bili zvesto poslušni (prim. Rim 16,19) do sedaj, vseh v večnosti zaradi vztrajnega spoštovanja katoliške vere. Po Kristusu našem Gospodu.

Prevedel: Gregor Lavrinec